



בש"פ 8483/21 - יעקב סלע, בעצמו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8483/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

יעקב סלע

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בת"פ 30054-04-18 מבית משפט השלום אילת לבית משפט השלום תל אביב-יפו.
2. המבקש טוען כי הוא עבר להתגורר בתל אביב וכי יהיה לו קשה להגיע לבית משפט השלום אילת בשל המרחק הרב אשר מפריד את מקום מגוריו הנוכחי מבית משפט זה, וכן מחמת הוצאות נסיעה ולנוכח התפשטות מגפת הקורונה. כן טוען המבקש כי אילת היא עיר קטנה בה נציגי החוק מכירים זה את זה ולכן ראוי כי המשפט יתקיים במחוז אחר.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, מבקשת המבקש לא עולה כי בכוונתו להודות במיוחד לו בכתב האישום; ומשכך, פרשת ההוכחות צפויה לכלול את הופעתם של שישה עדי תביעה שמתגוררים ועובדים באזור אילת, לרבות המתלוננת נגד המבקש שמתגוררת אף היא באילת. המדינה מוסיפה וטוענת כי הדיון בתיק החל והתקיימה בו הקראה.



4. סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי, [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם". הוזה אומר: התביעה זכאית להגיש את כתב האישום לבית משפט שבאזור שיפוטו נעברה העבירה המיוחסת לנאשם. כלל זה מהווה נקודת המוצא לדיון בבקשת ההעברה, שכן הוא מקים חזקה כי בית המשפט המוסמך שאליו הגישה התביעה את כתב האישום הוא הפורום הנכון לניהול המשפט מבחינת כל הנוגעים בדבר: הנאשם, התביעה והעדים. ואכן, ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה מקל לרוב על ניהול פרשת ההוכחות (ראו בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי, פ"ד נט(4) 229 (2005)). חזקה זו, כמובן, איננה חלוטה, שכן סעיף 78 לחוק בתי המשפט מסמיכו להעביר את מקום ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו במקרים מיוחדים (ראו בש"פ 1379/15 יהודאי נ' עיריית ירושלים (23.3.2015)). בהפעילנו סמכות זו, שוקלים אנו בראש ובראשונה את מאזן הנוחות של בעלי הדין והעדים. נטל השכנוע הרובץ על מבקש ההעברה אינו קל: כדי להרימו, על מבקש ההעברה לשכנענו כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון (ראו בש"פ 1116/04 ברדיצ'בסקי נ' מדינת ישראל (8.2.2004); בש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.2011)).

5. סבורני כי המבקש לא הרים את הנטל המוטל עליו. הקשיים שעליהם הוא מצביע, אין בהם כדי להטות את מאזן הנוחות לטובת בירור ההליך בבית משפט השלום תל אביב-יפו. זאת ועוד: הלכה היא עמנו כי העברת מקום דיון ללא הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו בש"פ 1085/11; בש"פ 1950/17 בן שושן נ' מדינת ישראל (14.3.2017)). כמו כן, יצוין כי בתיק כבר קויימה הקראה והמבקש לא הביא את עמדתו של השופט אשר החל לדון בתיק. במצב דברים זה לא ניתן להיעתר לבקשה להעברת מקום דיון, כך בהתאם לאמור בסעיף 78(א) סיפא לחוק בתי המשפט ובהתאם להנחיות נשיאת בית משפט זה.

6. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התשפ"ב (2.1.2022).

ש ו פ ט